

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 5.

Maj

1917.

Narsmødet i Kjøbenhavn.

Ved den skandinaviske Unionskonferensens Narsmøde i Fjor blev det vedtaget: „At de lokale Konferenser anbefales kun at holde Konferensmøde hvert andet Aar, men at de høert Aar holder et Narsmøde paa tre eller fire Dage til aandelig Opbyggelse for Søskende.“ Dette Forslag blev senere vedtaget ved alle de lokale Konferensers Narsmøder, og ifølge dette holder vi i Aar for første Gang ét eller to af disse Narsmøder paa tre Dage i hver Konferens i Stedet for de tidligere Konferensmøder.

Om Gud vil, afholder Østbansk Konferens sit Narsmøde i Ebenezer-Kirken, Margrethevej 5, Kjøbenhavn, fra den 17de til og med den 20de Maj d. A. Første Møde afholdes den 17de Maj Kl. 8 Aften. Vi haaber, at alle vore tilreisende Søskende kan være til Stede allerede ved Mødet om Aftenen den 17de Maj. Vi forventer, at disse Møder vil blive særlig velsignelsesrige og henstiller derfor til alle at gjøre, hvad de kan for at komme med fra Begyndelsen. Br. A. G. Christiansen (Formand for Vestdansk Konferens), Br. Chr. Tobiasen (Formand for Østnorisk Konferens) samt Br. L. Muderpsach kommer til Stede for at deltage i Ordets Forkyndelse. Der vil blive tilsendt alle Menighederne et Program af de første Dage i Maj. De i Østbansk Konferens ansatte Missionsarbejdere bedes give Møde i Ebenezer-Kirkens lille Sal Torsdag den 17de Maj Kl. 10 Formiddag og Kl. 3 Eftermiddag.

I denne Kroens Tid, da Diplomater og Statsmænd hyppigt samles for at raadslaa og lægge Planer, behøver vi at samles for at søge Gud om Visdom og Raade til at udføre det store og hellige Værk, han har betroet os. Vi maa søge Herren om mere af Kristi Kraft og Kjærlighed og være isert Kristi Næstfærdighed, hvis vi skal kunne bestaa, naar Herren kommer. Profeten Joel beskriver en Tid,

da Guds Folk, som lever umiddelbart før Kristi Komme, vil indvarle til særlige Sammentømster. Joel 2, 15—17. At vi lever paa den Tid, behøver jeg næppe at gjøre opmærksom paa. „Det er Tid at søge Herren, indtil han kommer og lader regne Næstfærdighed over eder.“ Høj. 10, 12.

De af vore tilreisende Søskende, som maatte ønske Bærelser bestilt forud, bedes skrive til H. L. Henriksen jun., Margrethevej 5, Kjøbenhavn B., mindst en Uge i Forvejen. Det er nemlig meget vanskeligt at skaffe Bærelser i denne Tid.

Kjøbenhavn, den 12te April 1917. J. A. Raft.

Tidt fra Møderne i Skodsborg.

Den sidste Uge i Marts blev, som allerede meddelt, de sædvanlige Foraarsmøder afholdt i Skodsborg. Ifølge sine Love skal „Skandinaviske filantropiske Selskab“ i Februar eller Marts afholde aarlig ordinær Generalforsamling, og da vore ledende Brødre fra hele Skandinavien skal være til Stede ved denne Anledning, faldet det ganske naturligt, at der samtidig bliver afholdt Møder af Unionsbestyrelsen, for at man kan raadslaa og lægge Planer vedrørende Virksomheden.

Paa Grund af forskellige Forhold havde man denne Gang anset det for ønskeligt, at de enkelte Konferenser var godt repræsenteret. Foruden alle Konferensformændene i Unionen var derfor ogsaa mange af Bestyrelsesmedlemmerne i de lokale Konferenser kommen til Stede. Br. Conrad kunde denne Gang paa Grund af Forholdene ikke være med os; derimod havde vi den Glæde at have Br. W. A. Spiser fra Amerika hos os under hele Mødet. Aftenen efter Sabbaten 24de samt Søndagen den 25de Marts blev der afholdt flere Møder af Kon-

ferensernes Formænd og nogle faa andre. Ved disse Møder blev der samtalt om forskjellige Ting, delvis vedrørende Virksomheden i sin Almindelighed, herunder ogfaa enkelte Spørgsmaal vedrørende Menighedssorden, og delvis som Forberedelse for de større Møder, der skulde afholdes i de paafølgende Dage.

Mandagen og Tirsdagen var navnlig viet til Forlagsvirksomheden i Norge og Danmark. Mange forskellige Spørgsmaal blev her drøftet meget indgaaende, ligesom Planer til fremtidigt Arbejde blev fremlagt af Hovedagenterne og behandlet.

Onsdag den 28de afholdt S. F. S. sin Generalforsamling, der omfattede to Møder, et om Formiddagen og et om Eftermiddagen. Ved disse Møder var iffe faa S. D. A. Menigheder i Norge, Sverige og Danmark repræsenterede. De aflagte Rapport og Regnskab var meget opmuntrende, naar Hensyn tages til de overmaade vanskelige Forhold, der har udmærket hele det forløbne Aar. Vi har al Grund til at være Gud inderlig taknemmelige for den Betsignelse, der har hvilet over Arbejdet i Selvforsættets Anstalter i en faa vanskelig Tid. Og den Tak, der ved Anledning blev rettet til dem, som arbejder i disse Anstalter, var vissefuld fuldt berettiget. — Samme Dag blev der afholdt et kort Møde til Konstituering af den i Generalforsamlingens andet Møde valgte Bestyrelse i S. F. S. for det kommende Aar, hvilken Bestyrelse ligeledes holdt et enkelt Møde Fredag den 30te.

Torsdag den 29de og Fredag den 30te blev ellers hovedsagelig anvendt til Møder af Unionsbestyrelsen sammen med de tilstedeværende Medlemmer af de lokale Konferensbestyrelser. Her skal vi i Korthed omtale de væsentligste Bestemmelser, som blev taget.

Som bekjendt blev det ved Aarsmoderne i Hjørring besluttet, at vi herefter kun afholder de sædvanlige Forretnings-Aarsmøder i Konferenserne hvert andet Aar, men at der hvert mellemliggende Aar bliver holdt nogle større, kortvarige Møder paa forskjellige Steder til aandelig Opbyggelse for Søvende. Disse Møder blev i Aar for Norges og Danmarks Vedkommende bestemt til at afholdes som følgende: Kjøbenhavn den 18de—20de Maj, Kristianssand den 24de—28de Maj, Gaagefjund 1ste—3dje Juni, Kristiania 8de—10de Juni, Trondhjem 15de—17de Juni, Aalborg 13de—15de Juli. Hvilke af vore Arbejdere skal overvære disse Møder, vil blive bekiendtgjort af vedkommende Konferensens Formand. Hr. Raft skal ifølge Bestemmelserne overvære dem alle. I Tiden 28de Juni—8de Juli vil der blive holdt Møder paa fire Steder i Sverige, nemlig i Sundsvall, Mättsvik, Drebro og Håskleholm. Sidst følger et Møde i Helsingfors, Finland, den 25de—29de Juli. Ligeledes er det Meningen, at der skal afholdes et Møde paa Island i Sommerens Løb, hvis Forholdene gjør det muligt for Hr. Raft at rejse derop.

Skoleagen blev drøftet meget grundigt. Der var et enstemmigt Nisse om, at Skoleaaret maatte blive forlænget til ni Maaneder faa snart som mu-

ligt. Dette vil nødvendiggjøre, at Unionskolen i Skodsborg flytter ud af den Bygning, hvor den har været holdt siden Efteraaret 1909, eftersom Sanatoriet iffe vil kunne undvære Skolebygningen en faa stor Del af Aaret. Der blev derfor nedsat en dansk og en norsk Komite til at se efter et passende Sted, hvor den norsk-danske Unionskole i Tilfælde af Flytning kan lægges.

Det blev endvidere besluttet, at undertegnede flytter til Kristiania for at varetage det litterære Arbejde og tillige foreløbig anfattes som Forlagets Forretningsfører i Stedet for Hr. Jens Olsen, der blev ansat som fast Unionsrevisor. V. Mudererspach overtager Stillingen som Forstander og Biblioteker ved den norsk-danske Unionskole.

Hr. Mudererspachs Klads som Formand i Mellem-svensk Konferens vil blive fyldt af Hr. C. O. Carlsson, der i de sidste Aar har staaet som Formand i den finske Konferens. For Finlands Vedkommende vil en endelig Ordning først blive truffet under Unionsformandens Besøg der i Sommer.

Hr. E. Rosenwald blev anmodet om at overtage Stillingen som Formand i Den sudsenske Konferens i Stedet for afdøde Hr. Ole Nelson. Den ved Hr. Rosenwalds Forskyttelse ledigblevne Klads som Leder af Virksomheden i Nordsverige vil blive overtaget af Hr. Seth Lundström.

I Betragtning af Enkeltigheden af hurtigt muligt at faa ansat en Mand til at tage Ledelsen af Bogsalget, I. og M. Virksomheden og Ungdomslagen indenfor hele Unionen, blev det vedtaget, at Hr. Elias Bjaanæs, faa snart Forholdene tillader det, gaar over i Unionens Tjeneste for at overtage denne Post.

Hr. Mudererspach blev anmodet om at udarbejde Manuskript til en Lærebog i den nærværende Sandhed til Brug for Børn.

Som Medlem af Bestyrelsen i Nordnorsk Konferens i Stedet for Hr. M. Ekeberg, som af Helbredshensyn iffe kan rejse derop, indtræder Hr. Edoardsen fra Gaasø.

Den næste Bonnaenge blev berammet til Afholdelse i Tiden 29de December til 5te Januar.

Som et sidste Punkt af Bestemmelserne kan tilføjes, at Bestnorsk Konferens fik en liden Landudvidelse, idet den Del af Rebenæs Amt, som siden Delingen i 1912 har tilhørt Ostnorsk Konferens, herefter indgaar i den vestnorske.

Den bedste Foritaelse og en sand Broderlighedens Aand herskede hos alle de tilreisende Brødre, og dette bidrog meget til at gjøre Moderne vellykkede i enhver Henseende. Alle syntes at have en dyb Følelse af, at der hviler et Ansvar paa os, og af, at Tiden er overmaade alvorssfuld. Under Ledelse skiftevis af forskellige Brødre blev der hver Morgen anvendt en Stund til fælles Andagt. Disse Stunder var til megen Opmuntring og fælles Betsignelse, og Guds Aand var nærværende. Et Nisse om at komme Gud nærmere end nogen Sinde for syntes at befale alle. Maatte nu Gud lægge sin Betsignelse til de Bestemmelser, som blev fattet ved

dette vigtige Møde! Maatte Guds Hensigt naas i det altsammen! Til Opnaaelsen heraf vil vore trofaste Soffendes oprigtige Bøn kunne bidrage meget.
Erik Arnesen.

Bestands Konferensens Aarsmøde i 1917.

I Aar vil der efter Bestemmelse blive afholdt to Aarsmøder i Stedet for som hidtil ét, derimod ingen Efteraarsmøder. Det første, og om muligt det største, bliver afholdt i Aalborg fra 13de til 15de Juli. Br. J. C. Raft samt Chr. Tobiasen fra Kristiania ventes at ville overvære dette Møde. Det andet Møde vil blive afholdt i Bejle i September Maaned. Mere om disse Møder i næste Nummer af „Missionsfesterretninger“.

A. G. Christiansen.

Aarsmødet i Trondhjem.

Soffendes Opmærksomhed henledes paa et større Møde, som vil blive afholdt i Haandværkerforeningens Festsal, Kjøbmandsgaden, den 15de—17de Juni. Første Møde afholdes Torsdag Aften Kl. 6, det sidste Søndag Aften. Det var ønskeligt, om mange Soffende vilde komme og overvære dette Møde, da vi har al Grund til at tro, at Gud vil se i Naade til os og bringe os en meget rig aandelig Velsignelse. Brødrene Raft og Bjaanæs vil overvære Mødet. De, der ønsker Bærelse bestilt forud, bedes skrive til undertegnede, Gudrunsgade, Trondhjem.

Desuden vil der blive afholdt Kredsmøder paa Hadsel, Svolvær, Tromsø, Harstad, Narvik og Vandved. Br. Bjaanæs vil overvære Møderne paa de fire forstnævnte Steder. Første Møde paa Hadsel afholdes Fredag Aften den 22de Juni. Mødet i Tromsø begynder Fredag den 29de Juni. Jeg haaber, at flere fra Balsfjorden kan komme med til dette Møde.
N. C. Bergerjen.

Trondhjem, den 19de April 1917.

Aarsmødet i Vestnorge

vil i Aar blive henlagt til to forskjellige Steder. Første Møde afholdes i Kristianssand S. fra den 25de til og med den 28de Maj. Det andet Møde bliver i Haugefjund fra 1ste til 3dje Juni. Vi drøftede Muligheden af at holde sidstnævnte Møde i Bergen, men paa Grund af, at Museets Sal ikke var ledig, er det nu henlagt til Haugefjund.

Brødrene J. C. Raft, Chr. Tobiasen og Elias Bjaanæs vil overvære begge Møder, og vore egne Konferensarbejdere vil overvære det Møde, som er nærmest til deres Virkefelt. Da Tiden i Aar ikke bliver optaget med Konferensforhandlinger, bliver der mere Tid til aandelig Opbyggelse, og det for-

ventes, at mange Soffende vil benytte sig af disse Anledninger, selv om det maa ske under megen Dpofrelse.

Til alle dem, som melder sin Ankomst, vil vi forsøge at bestille Logi i Overensstemmelse med deres Lønse. Henvendelser i denne Henseende kan ske til Lars Olsen, Gaakonsvejen, Haugefjund, eller til mig, Abt.: Kongensgade 16, Kristianssand S.
D. J. D. Raft.

Aarsmøde i Østnorge.

Den østnorske Konferens har sit Aarsmøde i Kristiania i Tiden 7de—10de Juni. Brodr. Raft og A. G. Christiansen samt alle vore egne Missionsarbejdere vil være til Stede og yde sit til, at dette Møde kan blive det bedste, vi endnu har haft. Lad os i Tide lægge Planer for at komme. Herren har sikkert store Velsignelser for sit Folk i denne vanskelige Tid. Lad os ihukomme Profetens Raad til os: „Stod i Basun paa Zion, hellige en Faste, udraab en Feltforsamling! Samle Folket. . . . Mellem Forhallen og Alteret skal Præsterne, Herrens Tjenere, græde og sige: Spar dog, Herre, dit Folk, og giv ikke din Aev hen til Foruædelse, saa Hedninger hersker over den! Hvorfor skal de sige blandt Folkene: Hvor er deres Gud? Da bliver Herren nidfjer for sit Land, og han svarer sit Folk.“ Joel 2, 15—18. Vi vil gøre vort bedste for at skaffe Logi til de tilrejsende. Dette bliver nok under de nuværende Forhold ikke saa let et Arbejde. Jeg vil derfor opfordre alle, som har Slægt og Venner herinde, til i Tide at forespørge hos disse, om der kunde være Plads. Forrigt bedes de tilrejsende, der ønsker Logi, i Tide skrive til C. M. Scott, Kurbadet, Kristiania. Ligeledes vil jeg gjøre Soffende opmærksom paa, at vi maatte ogsaa i Aar faar Moderation med Jernbanerne. Men nærmere herom ved Henvendelse til C. H. Jensen, Afersgaden 74, Kristiania.

Paa Østnorsk Konferensens Vegne

Chr. Tobiasen.

Erfaringer fra Kristianssand.

I Oktober 1916 kom undertegnede hertil for at være Br. D. J. D. Raft's Medarbejdere i Virksomheden.

Vor første Opgave var at besøge hvert Hjem med en personlig Indbydelse til Møderne, og for Anledningen havde vi trykte Cirkulærer og 2 å 3 udvalgte Provenumre af „Ev. Sendb.“ med.

Vi begyndte systematisk fra den ene Kant af Byen og besøgte Hus for Hus. Først frembød vi Bladet med den Forstaaelse at tegne Abonnement, ikke at sælge Losnumre. Til Trods for, at det var just den Tid Folket var meget opfremt paa Grund af Krigsrygterne gik det over Forventning godt.

Vi fik god Anledning at anbefale Moderne og havde mange interessante Erfaringer. Bedst gik det i Forretningsstrøget, og vi gik ingen Klasse forbi. Hvor de ikke selv interesserede sig for Bladet, gav vi Anledning til at betale en Aargang for ubemidlede, og den ene Chef fulgte den andens Eksempel i dette, saa Bladet besøger noget over 400 Hjem her, foruden hvad Menigheden spreder. Bladet kommer i Generalens Hus, Byens største Hoteller, ja selve den fatolste Klinik har aabnet sine Døre for det. Obersten, Højesteretsadvokaten med flere Autoriteter var blandt dem, som betalte en Aargang for andre.

Vi hører mange gode Udtalelser om Bladet, idet vi besøger Hjemmene, og vi ventet, at Gud vil bruge disse tause Vidner til Sjælens Frelse i sin Tid. O maatte vi alle se Betydningen af at faa ved alle Vande. Forst paa Ewighedens Morgen vil det vise sig, hvilken mægtig Indflydelse vor dyrebare Litteratur har haft i Budstabet's Fortyndelse i denne Slægt.

Vi vil anbefale til alle vore Troessøskende, som kan affe lidt Tid til at sprede vort Blad, at gjøre det med Glæde; thi der er Lon for vort Arbejde. Naar vi gjør det gode, da lad os ikke bli trætte, thi vi skal høste med Frødesang, naar Regene bringes ind. — Hjertelig Hilsen fra eders Medarbejdere i Herren, — Mina Bjaanæs, Silba Andal.

Kristianssand, den 18de April 1917.

Idt fra Kolportagen i Norge.

Efter Anmodning vil jeg fortælle nogle personlige Erfaringer fra mit Arbejde, som har været mig til særlig Velsignelse og Opmuntring. Maaſte de ogsaa kunde blive til Velsignelse for en og anden af dem, som læser „Missionsefterretninger“.

Siden Maj Maaned i Fjor har jeg været besjæftiget i Kolportagen. Mange gode Erfaringer har jeg i denne Tid erholdt. Det har altid været mig til stor Trøst og Opmuntring at finde Sjæle, som virkelig længes efter Lys, og af saadanne har jeg ikke truffet saa faa.

Da jeg arbejdede paa Drskog i Søndmøre, traf jeg en Mand, som var meget interesseret i vor Sandhed. Jeg begyndte at beskrive min Bog for ham. (Jeg arbejdede med „Et Blik paa vor Tid“.) Manden saa skarpt paa mig og begyndte at smile. „Undskyld, er ikke dette en Adventisibog?“ „Jo det er,“ svarede jeg. „Ja,“ siger Manden, „det er nogle forunderlige Bøger, Adventisternes har. Jeg har den Bog, og jeg har ogsaa mange andre Bøger fra det Samfund, og de er de bedste Bøger, jeg endnu har læst. . . . Jeg skal fortælle Dem, hvordan jeg fik vide om det Folk, De tilhører, for De er vel ogsaa Adventist?“ „Ja,“ svarede jeg. „For fem Aar siden,“ fortsatte han videre, „som her en ung Mand just som Dem. Han viste mig en Bog. Jeg be-

stille den ikke; men for han gif, viste han mig et lidet Blad. Det hed „Evangeliets Sendebud“. Jeg købte et Nummer af dette Blad. Jeg læste det og fandt, at det var forunderlig godt, og bestemte mig for, at jeg maatte have flere Eksemplarer af det. Jeg fandt saa ud, hvor det udkom, og fik ved til Kristiania og abonnerede paa det. Jo mere jeg læste det, desto bedre syntes jeg om det, og jo mere kom jeg til at elske det Folk, som udgiver det. Jeg har nu holdt det i disse fem Aar, og jeg vil vedblive at holde det, saa længe jeg lever. Jeg har ladet andre læse det, og vi er en liden Flok, som er interesseret i dets Indhold. Jeg har her hvert eneste Nummer fra det første, jeg købte, til det sidste.“ (Manden viste mig nu en del Bunte Blade. Det var interessant at se, hvor varfomt og pent disse Blade var behandlet, og hvor rene og pene de var.) „Nu,“ fortsatte han, „har jeg bestemt mig for at faa dem indbundet i en Bog. Det er noget af det bedste, jeg har læst, og — [Redaktionen tager sig den Frihed at udelade Navnet] er min bedste Ven. Trods jeg aldrig har set ham eller talt med ham, fortsaar jeg, at han er en alvorlig Kristen. Der er ogsaa en anden Adventist ved Navn E. G. White. Hun skriver ogsaa nogle forunderlig gode Bøger. Jeg har aldrig læst noget saa godt.“

Manden viste mig derpaa sit Bogskab, og jeg blev højlig forbauset, da jeg fandt næsten alle vore Bøger der, f. Eks. „Den store Strid,“ „Den kommende Konge,“ „Et Blik paa vor Tid,“ „I den store Læges Fodspor,“ „Kristi Liv“ osv. foruden en Mængde af vore Traktater og Smaaafskrifter.

„Jeg synes saa godt om Adventisternes,“ sagde han. „Jeg skulde ønske, De fik Bestilling paa mange Eksemplarer af den Bog der her paa Stedet. Naar De nu har leveret, saa vil jeg gaa til dem, som har bestilt den, og anbefale den paa det varmeste. Jeg er enig i alt, hvad Adventisternes lærer. Det eneste, som er lidt dunkelt for mig, er Læren om Sjælens Udodelighed.“ Jeg talte lidt med ham angaaende dette Punkt og henviste til nogle faa Skriftsteder. „Ja, det er nu mest rimeligt, at det forholder sig saaledes, som De lærer,“ svarede han. Han kom frem med flere af vore Traktater om dette Emne. „Sabbaten er jeg fuldt enig i, ligeledes Daaben,“ sagde han.

Jeg har siden besøgt denne Mand. Jeg blev hos ham en Nat og fik saaledes Anledning til at tale mere med ham. Jeg gav ham da en Serie af Rafts Foredrag samt nogle af vore smaa Traktater, som han ønskede.

Dette er kun ét Eksempel paa, hvad et Nummer af vort Blad kunde udrette. Søskende og Venner, lad os faa ved alle Vande. Lad ikke en eneste Anledning gaa os forbi. Om vi synes, vore Bestræbelser er ringe, saa kan Herren dog velsigne dem. Denne Erfaring ansprogede mig til at være mere tro i mit Arbejde ogsaa i det smaa. Jeg har bedt Gud om særlig at udpege for mig saadanne Sjæle, som søger efter Lys, og jeg kunde anføre mange Eksempler paa, at Herren har hørt min Bøn. Jeg

kunde fortælle flere Erfaringer som denne, men af Hensyn til Bladen kan jeg ikke føje flere til denne Gang. Maaſke kan jeg ved en senere Anledning fortælle nogle andre.

Søfende, Kolportagen er et meget velsignelsesrigt Arbejde. Jeg vil anbefale den til alle de unge, som findes i vore Menigheder. Herren vil ifølge sine Forjættelser være med eder alle, og I vil erholve store Velsignelser. Ogsaa du, som er ældre, og som maaſke ikke kan gaa fra Hus til Hus, kan udføre en Gjerning for Herren. Du kan tale til dem, du kommer i Berøring med, om dine Erfaringer og om Herrens Godhed mod dig. Du kan give, laane eller sælge en Iden Traktat eller et Blad under indertlig Bøn til Gud om, at han vil velsigne dine smaa Vestræbelse, og vær vis paa, at du engang skal se Frugter af dit Arbejde. Jeg vil anbefale enhver til at samle Abonnementer paa „Sendebudet“. Vi har her set, hvad et enkelt Eksemplar udrettede, og jeg er overbevist om, at vi netop derigjennem vil lede mange til Sandheden.

Hermed en hjertelig Hilsen til alle Troesøfende og med Inſtet om eders Forbønner forbliver jeg Eders i Sandheden forbundne Broder

Katefund, den 15de Februar 1917. Ole Jordahl.

Hvorledes man skal lære sine Sabbatsfølektier.

Vi har lagt Mærke til, at nogle af vore Søfende i Sabbatsfølen utiltdags venter med lære deres Lektie, til Klasseoverføringen begynder; ſaa forfølger de at finde Teksten og følge Lektien. Men derved spildes den kostbare Tid, og det foraarſager Forſinkelse i Overføringen. Mange andre venter til Fredag Aften eller Sabbatsmorgen og gaar da hurtigt over Hovedpunkterne i Lektien for Overføringens Skyld. Men hvilken virkelig vedvarende Velsignelse kan de modtage ved en ſaadan Granſkning? Det er aldeles ikke at granſke. Vi bør simpelthen ikke alene studere blot for Overføringens Skyld eller for at vinde Menneſfers Biſald, men forſt og fremmeſt for at fremſtille os ſelv antagelige for Gud.

Lad det første være en omhyggelig Læsning af Lektien. Dette ſkulde gøres med Omhu og uden Hjælp fra ſaadanne Steder, ſom forklarer Lektien. Vi bør være ſikker paa, at vi har læst den tilſtrækkelig til at kunne gengive dens Indhold indtil de mindſte Enkeltheder. Det er ſlet ikke ſaa let, ſom man tror. Vær ikke ſikker paa, at du kan gjøre det, før du har prøvet det. Det næſte Skridt ſkulde ſaa være at studere Lektieens Geografi og Kronologi for at blive fortlølig med Forhold og Omgivelſer, ſaa at vi kan forſtaa Begivenhederne paa Baggrund af den Tid, i hvilken de gif for ſig. Det vil vække Interſe for de Ting, vi læſer om, og vil hjælpe til at bevare Lektieens Enkeltheder i Erindringen. For at erholve denne Ophynning bør vi have den bedſt mulige Hjælp fra ſaadanne Kilder, ſom behandler Lektien.

De, ſom har modtaget de ſtørſte Velsignelser ved Granſkningen af Lektierne, er diſſe, der har fulgt den Plan at begynde Læsningen af næſte Lektie Sabbats Eſtermiddag eller Aften og fortlæde dermed Ugen igjennem i Forbindelse med Morgen- eller Aftenandagten. Det ſynes at være paa ſin Plads at granſke Sabbatsfølektierne i Forbindelse med vor Familieandagt, for at vi kan bede Gud om den Helligaands Vejledning, eſterhaanden ſom Studiet af Lektien ſtrider fremad. Naar Lektien læſes over for første Gang, kan enhver ſaa tildelt en Del af Skriften eller Tekſten, ſom han eller hun ſaa ſkulde fremkomme med ved Andagten eller ved andre Anledninger gjennem Ugen. En kunde give en Overſigt; en anden kunde gjenemgaa de forſjellige Steder, hvis ſaadanne findes nævnt; en anden kunde paapege de hiſtoriske Punkter i Lektien oſv. Paa denne Maade vilde Granſkningen af Lektien blive varieret og Interſen holdt ved lige. Naar Ugen da var gaet, vilde Lektien være lært ud fra alle Synſpunkter.

Tillad mig at citere følgende Paragraf: „Forældre, tag Tid til hver Dag at gjenemgaa Sabbatsfølektien med eders Børn. Opgiv hellere Beſøg, om ſaa ſkulde være, end at afſe den Tid, ſom burde være helliget de dyrebare Lektier i den hellige Skrift. Forældre ſaa vel Børn vil ſaa Velsignelse af dette Studium. Gjenemgaa i Forbindelse med Lektien de vigtigſte Ting i Skriften, ikke ſom et Arbejde, men ſom et Privilegium. Selv om Gufommelsen i Begyndelsen kan være mangelfuld, vil den ſtyrkes ved Dveſe, ſaa at I eſter nogen Tid vil kunne glæde eder ved ſaaledes at ſamle den dyrebare Sandheds Ord. Og denne Maade vil yde den meſt værdifulde Hjælp til aandelig Vækſt.“ (Testimonies on Sabbath School-Work, S. 10).

Hvis Studiet af Lektien er blevet forſomt, er den første Tanke Sabbatsmorgen næſten ſubtilig denne: „Jeg tror ikke, jeg vil gaa til Sabbatsføle i Dag.“ Naar man engang har lært Lektien, vil ogsaa Tilbøjeligheden til at blive borte forſvinde, og i Stedet for vil enhver nære et ſtærkt Inſte om at være paa ſin Plads, naar Skolen begynder. Af perſonlig Erfaring ved jeg, at dette er Tilfældet.

Hvis baade Lærere og Elever har ſtuderet Lektierne grundigt, vil det, naar Tiden for Tilbageblikket kommer, ikke være nødvendigt for Læreren at ſtille Spørgsmaalene eſter Hæftet eller for Medlemmerne at have aabne Bibles for at læſe Svarene op fra dette, men Ordet vil forblive i Erindringen, og alle vil være rede til at afſlægge Regnskab for det Haab, der er i ham eller hende.

Naar jeg i en Klasseoverføring ſer en Lærer, der er fuldstændig afhængig af Lektiehæftet, og Eleverne ſtadigt læſer Svarene op, kan jeg kun ſlutte, at baade Lærer og Elever er uforberedt, og at de bruger Hæftet og Tekſten ſom Krykke. Krykker er gode paa deres Plads og er til god Støtte for dem, der maa have dem; men det er langt bedre ikke at behøve dem.

(Efter Sab. School Worker, ved P.)

En interessant Erfaring i Skibsmissionen.

Medens jeg en Dag i September Maaned i Fjor var i Fjerd med at levere en Bibel til Kaptejnen om Bord paa et amerikansk Skib, lagde en Damper til paa den modsatte Side af Rajen. Da jeg netop var færdig med mit Arbejde, gik jeg over og gik om Bord paa Skibet. Flere Mænd var samlet omkring et Bord i Spisesalonen. Jeg medbragte nogle faa Pakker, der hver indeholdt 18 Eksemplarer af Ekstraudgaven af Bladet Review. (Disse Ekstraudgaver udgjør en Serie, der behandler de forskjellige Punkter i den nærværende Sandhed.)

Jeg gav Mændene mit Biskiftort. De bod mig hjertelig velkommen, bad mig sætte mig ned og begyndte øjeblikkelig at spørge mig ud om Byen og om, hvorledes det gik med Krigen. De fortalte mig, hvorledes de var undslupne fra en tyff Undervandsbaad, der netop havde forladt Newport og havde sænket faa mange Skibe udenfor Nantucket. Jeg gav hver af dem to Eksemplarer af Ekstra-numret og aabnede derpaa min Haandkuffert og lagde frem nogle af vore smaa Bøger: „Vatikanet og Krigen“, „Verdenskrigen“, „Hammageddon“ og nogle af vore Maanedsmagasiner. Jeg holdt vore større Bøger tilbage, da jeg havde Indtryk af, at disse Mænd ikke vilde kjøbe saadanne, og dette Indtryk var sikkert rigtigt, thi jeg fandt snart ud, at de alle var Katolikker.

Skommesteren, som var nærværende sagde: „Første Maskinmester vil komme i Løbet af nogle Døgn, og han har stor Lyst til saadan Læsning, som De har her. Det vil maasse betale sig for Dem at træffe sammen med ham.“ Medens jeg talte til dem om Herrens Komme og om Nærheden af denne Begivenhed, kom første Maskinmester ind, og da han lagde Mærke til Ekstra-numrene, som laa paa Bordet, spurgte han, hvad alle disse Blade skulde betyde. Jeg meddelte ham, at de var udgivne for at henlede Opmærksomheden paa de øjeblikkelige politiske Forhold i Verden og om Jesu nær forestaaende Komme og gav ham derpaa en Pakke, som indeholdt en hel Serie af Ekstra-numrene.

Da jeg fik det Indtryk, at denne Mand var oprigtig og maasse vilde kjøbe nogle af vore større Skrifter, viste jeg ham „Betragtninger over Daniels Bog og Aabenbaringen“ samt „Den store Strid“, og han kjøbte og betalte for begge disse Bøger. Han indbød mig til sin Lugar og spurgte derpaa, om jeg ikke kunde skaffe ham en Bibel. Som Regel fører jeg altid Bibler med mig, men denne Gang traf det sig saa, at jeg ingen havde. Den følgende Aften kom jeg tilbage med den Bibel, jeg havde lovet ham, og vi fik en god Samtale.

En Maaned derefter modtog jeg et Brev, hvori han meddelte mig, at han var kommen tilbage til Havnen fra Ny Foundland, og at han ønskede mit Besøg. Straks jeg traadte ind i hans Lugar, begyndte han at fortælle, hvor meget han havde glædet sig over de modtagne Ekstra-numre og om de

dyrebare Ting, han havde fundet deri. Paa sine Rejser havde han i Maanedens Løb læst alle Blade — undertiden havde han læst til Kl. 1 og 2 om Natten — læst Blade sammen med Bibelen og underlignet de Skriftsteder, som der var henviset til; thi Guds Mand havde vakt Interesse i hans Hjerte.

Idet han alvorligt saa mig i Ansigtet, kom der Taarer i hans Tjue, da han sagde: „Det er sandt, at Verden ikke følger Bibelens Lære, men menneskelige Traditioner. Efter hvad jeg har opdaget ved at læse disse Blade, bliver Herrens Sabbat traadt under Fødder, og jeg kan ikke længere blive ved dermed.“

Under Samtalen med mig holdt han en Cigaret i Haanden. Mærkerne paa hans Hænder viste mig, at han brugte Tobak. Han spurgte, om jeg troede, det var Synd at roge. Jeg svarede, at for mig vilde det være Synd; thi jeg ønskede, at mit Legeme skulde være den Helligaands Holig, og derfor vilde jeg ikke bruge saadanne Ting, som paa nogen Maade kunde skade dette Tempel. Han havde brugt Tobak i næsten 30 Aar, sagde han og tilføjede: „Jeg kan ikke holde op dermed. Jeg er en Slave under denne Bane og kan bruge op til 60 Cigaretter om Dagen. Jeg vaagner op om Natten og tænder min Cigaret. Jeg er forfalden til Drif og er heftig, sværger og gjør andre Ting, som jeg ikke burde. Jeg ønsker meget at komme af med disse Vaner, men jeg kan ikke.“

Jeg henviste ham til den store Livgiver Jesus, som kan skabe Mennesket paa ny og give det Kraft til at fejre. Han opfordrede mig til at bede med ham, hvad jeg saa gjorde. Guds Mand kom ind i hans Hjerte, og der skete en fuldstændig Forvandling med ham. Da han rejste sig op, gik han hen til Porten i sit Aum og kastede sine Cigaretter i Soen. Fra den Dag af og indtil nu har han ikke haft nogen Trang til at bruge Tobak, og han er oermeade taknemmelig for, at Herren lod en saadan Kraft komme over ham, saa han kunde besejre sine ugudelige Vaner.

I tre Maaneder har jeg nu lagt Mærke til, hvorledes han udvikles, og det er næsten som at se en Plante vokse. Han er bleven renlig, venlig og mild. For kort Tid siden blev han døbt af Br. Everlon efter at have antaget hele Sandheden, og en lykkeligere Person kan man neppe tænke sig. Han opgav sin Silling hos Selfabet og har nu i Sinde at paabegynde Missionsvirksomhed blandt Sofolk. Det glæder os, at ikke han alene, men mange andre nu antager Budsfabet for denne Tid.

Kaptejn J. L. Johnson.

Englejeriste kan til 1ste Juni saa god Blads. Send Oplysning om Uddannelse, Alder, Helbreds-tilstand og Levningsforing til L. P. Hansen, Aarhus Lysbadeanstalt, Clemens Bro, Aarhus, Danmark.

I større Kolonialforetning antages en yngre, ovet Dame eller Herre paa Kontoret og en do. i Butikken. Ansøgninger med Attestkopier sendes til Enof Endresen, Bergen.

Tødsaameldelser.

Broder og Søster Poulsen, Vaarfe pr. Preisto, har mistet deres lille Søn, ca. tre Maanedes gammel. Han døde den 27de Marts og blev begravet Mandag den 2den April. Undertegnede talte i Hjemmet til en liden Skare af Familie og Søskende, som var samlet i Anledningen. Det er godt at se, hvorledes Herrens Ord bringer Trøst og Glæde til saarede Hjerter, selv hvor Døden river vore hjerte bort.

Þ. Christensen.

Br. Peder Pedersen, Kirkebak, døde den 8de Marts paa Viborg Sygehus, neppe 28 Aar gammel. For fem Aar siden blev Br. Pedersen døbt sammen med sin Hustru og forenet med Kirkebak Menighed. Denne Menighed tilhørte han indtil sin Død. Dødsårsagen var Tuberkulose. Afdøde efterlader sig Hustru og to Børn, der dybt føler Savnet af en kjær Mand og Fader. Vi forger med dem, dog ikke som de, der ikke har Haab. Livgiveren vil snart falde de døde frem fra Gravene. Indtil da troster vi os med Herrens Ord: „Salige er de døde, som dor i Herren herefter. Ja, siger Manden, de skal hvile fra deres Nøje, thi deres Gjerninger følger med dem.“ Begravelsen fandt Sted den 13de Marts paa Nombund Kirkegaard. N. P. Hansen.

Jacob Wilhelm Pedersen, Kirkebak, afgik ved Døden den 15de Mars 1917. Br. Pedersen var ansat paa Ekspeditionen i Kjobenhavn som Br. Hans Jensen's Efterfølger. Br. Pedersen var i Byen paa sin Cykle med Væger, og paa Vejen tilbage kom han for nær en Sporvogn. Cyklen gled paa Grund af det glatte Føre, og han blev paaført. Han blev straks ført til Hospitalet, hvor han blev undersøgt, og det viste sig, at han var blevet haardt kvæstet. Der gjordes for ham, hvad venlige Hænder kunde. Han led meget, dog var han stille og rolig. Han var bevidst hele Tiden og talte frit med Br. Pedebæk og undertegnede, som begge besøgte ham et Par Gange, de halvandet Døgn han laa. — Br. Pedersen ankommede Sandheden i 1912 og har siden tilhørt Kirkebak Menighed. Han var elsket og agtet af dem, som kjendte ham, ikke alene i Kirkebak, men ogsaa i Aalborg, hvor han var i flere Maanedes som Soldat. Menigheden i Kirkebak savner ham. I Kjobenhavn savnes han i Menigheden, i Sabbatsskolen, hvor han var Sekretær, i Ungdomsforeningen, paa Ekspeditionen, hvor han udiøiste Troskab, Pligtosfyldelse og Venlighed mod alle; men allermost savnes han i sit eget Hjem, hvor Tabet er overmaade stort. Hans fjære Forældre er meget nedbøjede over dette saa uhyggelige og uventede Slag. For to Aar siden mistede de en Søn af Tuberkulose, og den Dag, de fik Telegram om, at Wilhelm var død, havde de lige fulgt en anden Søn,

Peter, til det sidste Hvilested. Disse Forældre og Wilhelms to Søstre og Broder samt Peters Enke har vor dybeste Medfølelse i den store Sorg. Gud troste deres Hjerter! I denne haarde og mørke Time løfter de dog deres Hoveder og Hjerter i Tro og Haab med Længsel til den herlige Morgen, da de henfødte i Kristus og de levende troende skal mødes for aldrig mere at skilles.

Ved Begravelsen den 23de Marts talte Br. N. P. Hansen og undertegnede Trøstens Ord til Familien og de mange Venner, der var kommet sammen for at følge Wilhelm til det sidste Hvilested.

M. M. Olsen.

Tredag den 9de Marts døde Br. M. Waale. Herren havde skjænket ham et langt Liv at berede sig i. Han blev nemlig 83 Aar gammel. I seks Aar har han tilhørt Menigheden i Sandefjord. Paa Grund af sin høje Alder levede han et tilbagetrukket Liv. Begravelsen foregik paa Sandherreds Kirkegaard Onsdag den 14de Marts, hvor undertegnede talte til de forsamlede Trøstfænde og Venner om Herrens Forjættelser.

Chr. Tobiasen.

Søster Guri Rognerust døde den 4de April i sit Hjem i Trondhjem. Afdøde var født den 22de Oktober 1889 og blev saaledes ca. 27½ Aar gammel. Hun ankommede Sandheden for ca. tre Aar siden, men blev først døbt den 28de Januar 1916. Søster Rognerust var en stille, gudhengiven Kvinde, som døde salig i Troen paa sin Frelser. Hun efterlader sig sin Mand, en Datter paa 5½ Aar samt Moder og Søskende. Undertegnede talte ved Begravelsen. Hun blev begravet ved Stavne Gravkapel.

N. C. Bergerfen.

Søster Marie Kirstine Lannig, født den 16de Januar 1849, henfød i Troen paa sin Frelser den 1ste April 1917. Søster Lannig havde været hyggelig gennem Vinteren, men var i den sidste Tid bleven bedre. Hun var med til Mødet paa Sabatens og døde den følgende Søndag. Søster Lannig ankommede Troen paa den tredje Engels Budskab under Br. Nats Virksomhed og har i 19 Aar tilhørt Anders Menighed. Det, at hendes Søster antog Sandheden og blev døbt for omtrent et Aar siden, var hende en stor Glæde. Begravelsen fandt Sted paa Anders Kirkegaard Torsdag den 5te April. Undertegnede talte i Ligkapellet til en stor Skare af Søskende, Slægtninge og Venner. Vor fjære Søster elskede Sandheden til det sidste. Nu hviler hun til Opstandellens Morgen. Maa de vi saa leve, at vi kan møde hende der, hvor vi aldrig mere skal skilles!

N. G. Christianfen.

:: Redaktionelt ::

„Angaaende Barket her,“ skriver Br. P. Christensen til os fra Faxe Ladeplads, „da takker vi Herren, forelobig for seks kjære Sjæle, som vil adlyde alle Herrens Bud, og vi venter snart at fe flere slutte sig til.“

Fra Kalkutta kommer Beretning om, at en virkelig Bækkelse viser sig iblandt Folket dersteds. Fra alle Kanter kommer der Forespørgsel om, hvad „disse Ting betyder“. Vore trofaste Arbejdere i denne store By gjør, hvad de kan, for at besvare disse Henvendelser og henvise Spørgerne til det sande Tilflugtssted.

En Menighed med 188 Medlemmer er bleven organiseret i San Pablo paa Filippinerne. Menigheden er nu i Færd med at opføre et Forsamlingslokale. Der har nylig været holdt Daab tredje Gang der paa Stedet. Denne Gruppe af troende er for Størstedelen Frugten af en Række Teltmøder, og siden disse Møder blev holdt, er 171 bleven døbt.

Eleverne paa Skolen i Skodsborg har i det Ojeblik, dette skrives, allerede saa smaat begyndt med Eksamen, hvortil Forberedelserne har paagaet en længere Tid. Den sidste Uge i Maanedoen vil Eksamensarbejdet naa sin Afslutning, og i Løbet af saa Dage derefter vil de faa, som bliver tilbage, sole Tomheden og Savnet efter denne travle Skare af glade unge Menneker, som i det store og hele virkelig har lagt megen Flid og Interesse for Dagen, og som det har været en Fornøjelse at arbejde med og for.

„**Din Optræden** kan godt forekomme dig selv at være ulastelig, sjønt du maaske i Virkeligheden staar meget langt tilbage. Du har ikke Tid til at underhandle med Sjælfjenden. Nu maa du tage dit Standpunkt og skuffe Fjenden. Det er nødvendigt, at du ranlager dig selv ivrigt og omhyggeligt. Du vil blive tilskyndet til at fremholde dine egne Meninger som de eneste rigtige, uden Hensyn til erfarene Mænds Meninger og Sjøn og til Trods for, at Gud har brugt disse til at fremme sin Sag. Vore unge Mænd i Prædikevirksomheden fjender nu om Stunder ikke stort til, hvad det vil sige at have Vanskeligheder, og paa Grund af, at mange har det for let, bliver de aldrig saa nyttige, som de ellers vilde være blevet.“ — Vidnesbyrd til Menigheden, 4de Bd., S. 380.

„**Guds Tjenere** bør udvise en mild, overbærende Aand og vise, at de ikke drives af personlige Hensyn i deres Handlemaade med Folket, og at de ikke finder Behag i at forkynde Bredesbudskaber i Herrens Navn. Men de bør aldrig vige tilbage for at paapege de Synder, som fordrøver dem, der kalder sig Guds Folk, ej heller opføre med at paavirke dem til at vende sig bort fra deres Vildfarelser og adlyde Herren.“ — E. G. White.

Ibet en af vore trofaste Misfionærer taler om de Vanskeligheder, som maa overvindes, før man kan naa Indiens Millioner med Budskabet for denne Tid, siger han: „Medens vi staar Ansigt til Ansigt med disse store Hindringer, behøver vi dog ikke at blive forlagte eller forvirrede, saa at disse Ting skulde gjøre os frygtomme og svække vor Tro. De bør tværtimod anspore os til en Hengivenhed og Jær, som man endnu aldrig har været Vidne til i Indien.“ Naar en saadan Aand besjæler vore Misfionsarbejdere, saa er Værkets Fremgang sikret.

En Pastor i Shan-si, Kina, købte for nogen Tid siden flere Eksemplarer af vort kinesiske Blad „Lidernes Teg“ . Disse Blade gennemgik han meget omhyggeligt, og Følgen blev, at han nu fuldt og fast tror paa Budskabet, og ved hans Indskydelse har vi nu faaet troende Tilhængere i 60 Landsbyer. Han har bragt med ind i Virksomheden Skoler, Forsamlingshuse og en højere Skole, hvori der findes Lærere, som har taget Afgangseksamen ved Universiteterne i Peking og Tientsin. Heri ser vi et nyt Bevis paa, at Guds Haand er med i denne Virksomhed.

„**Alle** Kristi Efterfølgere bør behandle hverandre netop paa samme Maade, som vi ønsker, at Herren skal behandle os i vore Fejl og Svagheder; thi vi er alle sejlende og behøver hans Barmhertighed og Tilgivelse. Jesus var villig til at paatage sig menneskelig Natur, for at han kunde forstaa at vise Barmhertighed og at tale syndige, sejlende Mennekers Sag hos Faderen. Frivilligt blev han Menneskenes Talsmand og underkastede sig Idmyggelse for at kunne sætte sig ind i de Fristelser, hvormed Menneskene anfægtes, saa at han kunde troste de fristede og blive en mild og trofast Øpperstepræst.“ — E. G. White.

Announcer i „Misfionsefterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang.
Belobet indsendes samtidigt med Annoncen.